

Seattlekvartetten när DILLINGER ESCAPE PLAN fanns?

Valet mellan skaplig metal-hardcore som lät som metal-hardcore och helt förkrossande metalhardcore som lät som friformsjazz, noise, grind, MESHUGGAH och allt annat tokigt du kan tänka dig var lätt.

Med det sagt: att BOTCH tackade för sig efter samlingen "Unifying themes" (2002) bekom mig inte det minsta, men rimligen måste det finnas en hel del övervintrade fans där ute eftersom Hydra Head släpper en och en halv konsert från det året på dvd. Ljud och bild är av modell lågbudget, musikaliskt är det helt okej skrånande som lyfter först när såväl band som publik får ett sammanbrott i avslutande domedagshymnen "Man the ramparts".

Idén att bifoga ett kommentatorspar (enda bonusmaterialet utöver en onödigt promovideo) till huvudspelnings är lysande, även om rör sig om mer grabbigt flams än träffsäker "Hipp! Hipp!"-briljans. (4)

JONN JEPSSON

DIVERSE ARTISTER

Eastpak resistance tour 3
I Scream (Sound Pollution)

När SICK OF IT ALL spelade på Klubben i Stockholm år 2004 tog Lou Koller till ett nytt knep för att väcka den halvsovande publiken. Vokalisten uppmanade åskådarna att göra en "Braveheart" – att dela upp sig på två led och, likt de skotska motståndsmännen och engelska armén i Mel Gibsons medeltidsrulle, ställa sig mot varandra. Därefter, när gruppen drog i gång "Scratch the surface", tog båda leden sats och rusade med full kraft mot varandra.

Denna hårdhänta sällskapslek går att även beskåda på "Eastpak resistance tour 3", ett konsertdokument som spelats in i Bryssel 2004 under Eastpak Resistance-turnén, där SICK OF IT ALL delade scenen med bland andra HEAVEN SHALL BURN och UNEARTH. New York-veteranen insats denna kväll är, som brukligt, ytterst stabil. Höjdpunkten ligger just i publikkollisionen i början av "Scratch the surface". Här är det inte två utan fyra led som med huvudena före springer rakt in i varandra och sedan påbörjar en av de mest vildsinta circlepits jag beskådat.

Även om scenen på Ancienne Brussels känns aningen stor för ett arrangemang som detta är det inget som rör WALLS OF JERICHO Sångerska Candace Kucsulaini i ryggen. Med stort självförtroende och okuvlig energi dominerar hon den stora ytan och eldar på publiken som stagedivor sönder varandra. Gruppens framträdande är förmodligen den

bästa på dvd:n, där fenomenala old school-numret "Revival never goes out of style" utgör en utmärkt avrundning på gruppens spelning.

En annan combo som gör bra ifrån sig är 7 SECONDS, som med en rundnätt och skäggig Kevin Seconds på sång avfyra gamla örhängen som "Young till I die" och "The crew".

Utgåvans mest obehagliga – eller om man så vill, mest fascinerande – ögonblick äger rum under SLAPSHOTS spelning. I "Watch me bleed" slår sig sångaren Jack "Choke" Kelly upprepade gånger i huvudet med en träplanka och fortsätter därefter sjunga med blodet strömmande nedför ansiktet. Lite väl mycket effektsökeri för min smak, men det finns inget annat framträdande på det här livedokumentet som matchar SLAPSHOTS varvettiga raseri.

Sammantaget är detta en väl sammanställd utgåva, där modern metalcore och klassisk hardcore ges lika stort utrymme.

Att Karlskronas BONES över huvud taget inkluderats här måste vara ett olycksfall i arbetet. Det känns inget vidare att Sverige representeras av tredje klassens actionrock. (5)

DANIEL JOHANSSON

DIVERSE ARTISTE

Family Values tour 2006
Virgin (EMI)

Den sedan 1998 årligen återkommande familjeresan – med pappa Jonathan Davis och hans KORN i spetsen – brukar dokumenteras på cd varje år. Det har varit glesare mellan dvd-släppen. Från fjolårets turné finns dock en officiell release.

Paketet består av KORN (fem låtar), DEFTONES, STONE

SOUR, FLYLEAF, DIR EN GREY, 10 YEARS (två låtar vardera) och DEADSY (en låt). STONE SOUR och DEADSY är bäst och jag hade gärna sett att fler låtar från deras konserter kommit med här. Jag uppskattar att Davis plockar med sig några något mer okända förmågor.

Både FLYLEAFS Björkdof-tande emometal och det japanska neogrowlet DIR EN GREY är positiva överraskningar. Även om dessa – och för all del de andra artisterna också – gör sig bättre på skiva än på just denna live-dvd.

Detta är som helhet inget vidare. Det handlar om en låt, några kommentarer från bandet och sedan nästa låt. Davis gör återkommande instick och talar om hur bra alla de andra artisterna är och hur mycket Family Values har betytt för honom. Säkert kul för dig som tycker KORN är världens bästa band, men det är det inte. (4)

ERIK SANDBERG

GRAVE

Enraptured

Metal Mind (Border)

Man har hört om tandfixarresor och bröstfixarresor till Polen och nu noterar jag en dvd-fixartrend.

GRAVE är bara en i raden av band som satsat på ett samarbete med Metal Mind, det polska bolag som spottar ur sig dvd-produktioner i en rasande takt. I likhet med flera tidigare släpp (PAINS "Live is overrated" ligger närmast i mitt minne) är resultatet tvådelat: livedelen är lika proffsig och bra som intervjudelen är stel och tråkig (lägg förresten märke till slutet när den inte helt nyktra gitarristen Jonas Torndal säger "Fy fan, du ska få sen tattarjavel" till en snubbe utanför bild... som mycket väl kan vara den som

är ansvarig för inhyningen av den oinspirerade frågeställaren).

Det är helt klart det välbesökta giget, inspelat i Warszawa i somras, som gör dvd:n köpvärd. Ola Lindgrens röst är i högform och man kan inte annat än störtnjuta när han vrålar sig igenom dödsfavoriter som "Deformed", "You'll never see...", "Soulless" och "Into the grave".

Att setlistan kunde vara ännu bättre får man leva med. Exempelvis förstår jag inte hur gruppen resonerade när den valde att plocka med bleka "Bullets are mine" – vilken presenteras som "The one and only gangsta metal song ever written" – när klockrena missiler som "In love" och "Morbid way to die" lyser med sin frånvaro. (7)

JONAS GRANVIK

HEAVY KARAOKE

Hits of Iron Maiden

KSF (Import)

Karaoke är en lustig företeelse. I nyktertillstånd förnekar man att man ens tänkt tanken på att framföra, låt säga, "My way" med syntetiskt komp inför en hop främlingar på en bar. Men med ett försvarligt antal jämn innanför västen brukar det vara så kul att leka Frank Sinatra att dörrvakten nästan måste slita mikrofonen ur ens händer.

Jag erkänner, jag har själv varit där. Jag har stått på en kvarterskrog någonstans i Stockholm och gett mig hän åt "The final countdown". Det ryktas om att det finns bildbevis på detta, men då jag lyckats komma över samtliga negativ får ni nöja er med er inre syn av nämnda spektakel.

Nåväl, för den som vill få fem minuter i rampluset och ändå komma undan med värdigheten i behåll har finska

produktionsbolaget Heavy Karaoke tagit fram en karaoke-dvd med IRON MAIDENS största hits. Låtlistan imponerar – här hittas såväl tidiga klassiker som "Wrathchild", "Hallowed be thy name" och "Run to the hills" som nutida "Wildest dreams".

Rent visuellt är detta inte mycket att hänga i julgranen: vit lätttext på svart bakgrund, där fraseringen markeras genom att texten färgas röd. I bakgrunden ligger kompet och puttrar och sången står du som bekant själv för. Ett plus är att låtarna spelats in av ett riktigt band, MAURON MAIDEN. Den tyska porrsynten som annars är standard i dessa sammanhang lyser lyckligtvis med sin frånvaro. Den musikaliske kan i huvudmenyn också välja om skivan ska användas till gitarr-, bas- eller trumövningar, då det går att välja bort dessa ljudspår ur låtarna.

En omgång med "Hits of Iron Maiden" är ett gjutet inslag på förfesten, men den fungerar förmodligen bäst efter att promillehalten nått en bra bit över maxgränsen för bilköning. (4)

DANIEL JOHANSSON

KREATOR

Enemy of God revisited
Steamhammer (Playground)

Jag minns KREATORs framträdande på Wacken Open Air 2005 som en av festivalens bästa spelningar, så det förvånar mig inte nämnvärt att det var just detta framträdande som fick huvudrollen på denna specialutgåva av "Enemy of God".

Det har fångats mycket proffsigt med multipla kameror och kameraarbetet går inte att klaga på. Dock kan jag irritera mig en hel del på att bilden i efterhand med-